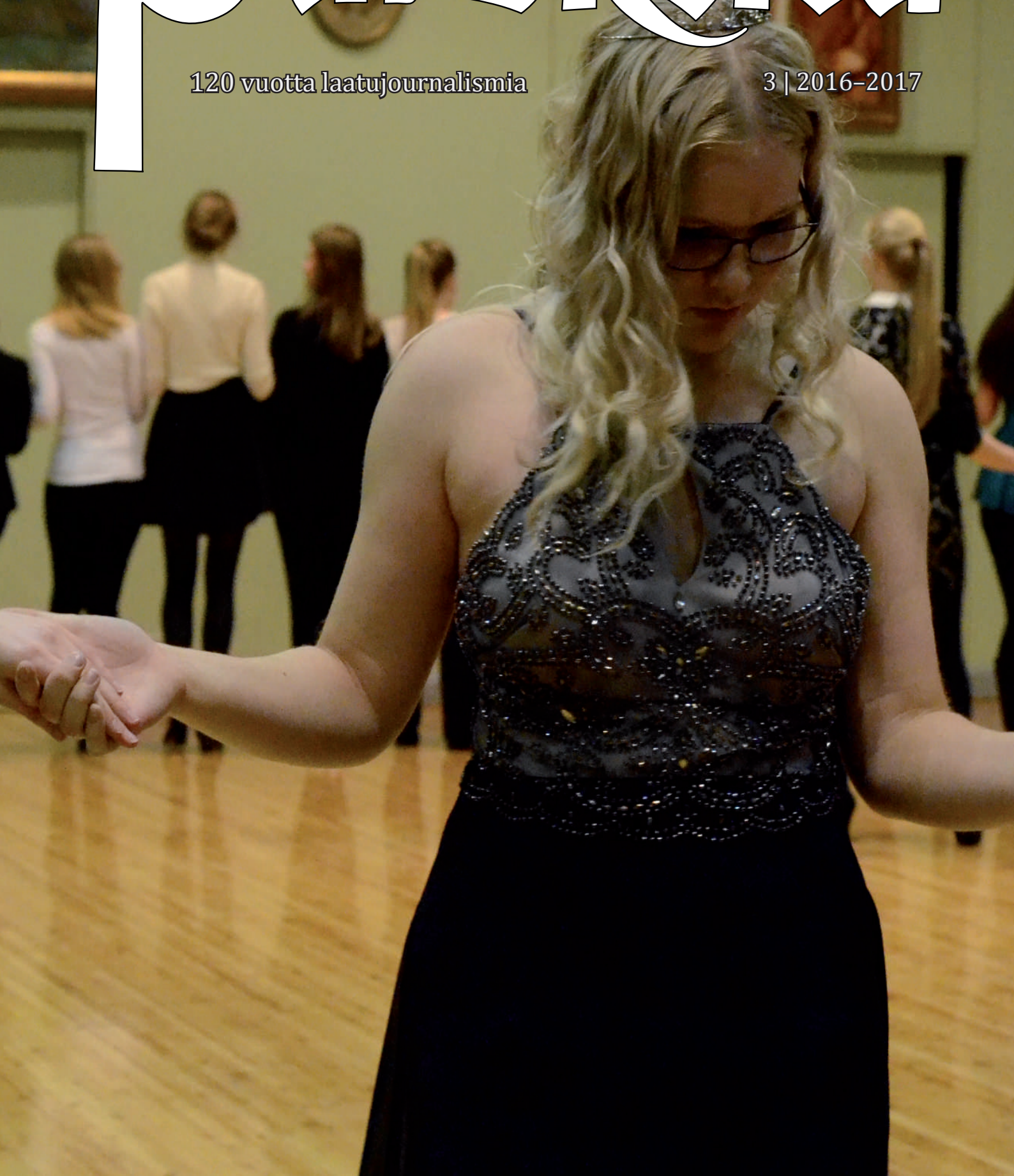

Pärskeitä

120 vuotta laatujournalismia

3 | 2016-2017

Tarinoita penkkaribanderollien takana, s.18

"Helsinki is a city built by introverts, for introverts." p. 26

Pärskeitä

3 | 2016–2017

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Tapahtunutta
- 8 Vuoden ressu
- 12 Pärskeiden helmiä vuosien varrelta
- 14 (MAA)²⁰
- 16 Millainen on keskivertowanha?
- 18 Penkkaribanderolleja
- 20 Viime vuosikymmenien parhaat
- 23 Huumoria internetissä
- 24 IB Study Tips
- 26 An Introvert's Guide to Helsinki
- 28 Destine Academy
- 29 OPKH
- 30 Sanottua
- 32 Sarjakuva

Kannen kuva: Sofia Sokolowski

Takakannen sarjakuva: Vilja Vidgren

TÄMÄ ON
Pärskeitä

-LAATIKKO,

OTA, LUE JA TUO LEHDET TAKAISIN JOS ET
TARVITSE!

VIHREÄ LIPPU JA PÄRSKEITÄ KIITTÄVÄT!

Etkö halua arkistoida Pärskeitä-lehteä itsellesi? Palautathan lehden uuteen Pärskeitä-laatikkoon, joita on koulumme kirjastossa sekä ensimmäisen ja toisen kerroksen ikkunalaudoilla! Näin voimme kerätä vanhoja Pärskeitä koululle ja nauttia niistä myös jatkossa!

Do you not wish to keep your Pärskeitä after you have read it? Please return the magazine to one of our new Pärskeitä boxes that are in the school library and on the windowsills on the first and second floors of our school! This way we may collect old editions to the school and enjoy them in the future as well!

Uudet tuulet

Tämä lukuvuosi on minun, AD Laura Niinisen sekä toimitussihteeri Anni Laurisen viimeinen vuosi Ressun lukiossa. Olemme saaneet tutustua mahtaviin ihmisiin tässä lukiossa, mutta pian meidän on aika siirtyä uuteen aikaan. Vajaat kolme vuotta ovat kuluneet nopeasti Ressussa, joten tuntuu haikealta jättää se taakseeni. Ressu on kuitenkin antanut minulle hyvät lähtökohdat tulevaisuutta varten, ja näin ollen odotan tulevaa välivuottani sekä jatko-opintojani innokkaasti.

Hieman ennen hiihtolomaa lukiomme abiturientit viettivät penkkareita, ja toisen vuoden opiskelijat pääsivät tanssimaan vanhojen tanssit. Viimeisen kuukauden aikana onkin tapahtunut kaikenlaista opiskelijoillemme. Muistan omat vanhani lämmöllä ja toivon, että toisen vuoden opiskelijat ovat luoneet uusia muistoja ja pystyvät ottamaan abivuoden vastaan hyvillä mielillä. Vaikka vanhat ja penkkarit ovat ihania perinteitä, penkkaripäivä nostaa ilmaan ilon lisäksi myös haikeita tunteita, sillä me abit tiedämme, että pian tiemme erkanevat; suuntaamme kohti uusia haasteita, mutta kohtaamme ne yhtenä joukkona. Kuten ressut sanovat: "Kerran ressu, aina ressu!"

Koska Anni, Laura ja minä väistymme johtoryhmästä lukulomalle, valitsimme hieman ennen hiihtolomaa uuden johtoryhmän. Pärskeiden uudeksi päätoimittajaksi valittiin OPKH:sta ja Ympäristöraadista tuttu ensimmäisen vuosiluokan Janina Juuvinmaa, toimitussihteeriksi Lotta Ruha 15IB:ltä ja AD-pariksi Ayushi Goyal sekä Peter Xia 15IB:ltä. Pärskeiden toimituskunta toivottaakin onnea uudelle johtoryhmälle sekä menestystä kaikille opiskelijoille, jotka tänä vuonna osallistuvat ylioppilaskirjoituksiin!

Noora Westermarck

Päätoimittaja

Noora Westermarck

Toimituskunta

Nicole Burg
Markus Hitruhin
Hetti Hotinen
Janina Juuvinmaa
Oona Kauppi
Tatu Kähärä
Petteri Lehti

Risto Miinalainen
Venla Naapuri
Daniel Paks
Lotta Ruha
Sofia Sokolowski
Karo Talvio
Viivi Vauhkonen
Vilja Vidgren

Peter Xia

Kitty Zheng

Ohjaava opettaja

Tiia Tempakka

Sähköposti

parskeita@gmail.com

Toimitussihteeri

Anni Laurinen

AD

Laura Niininen

Julkaisija

Ressun lukio
PL 3809
00099 Helsingin
kaupunki

Pärskeitä-lehden painatuksen maksavat Ressut ry, Lydia ja Karl G. Lindbergin avustusrahoista, Ressun lukion koti ja koulu ry sekä opiskelijajakunnan hallitus. Kiitos arvokkaasta tuestanne!

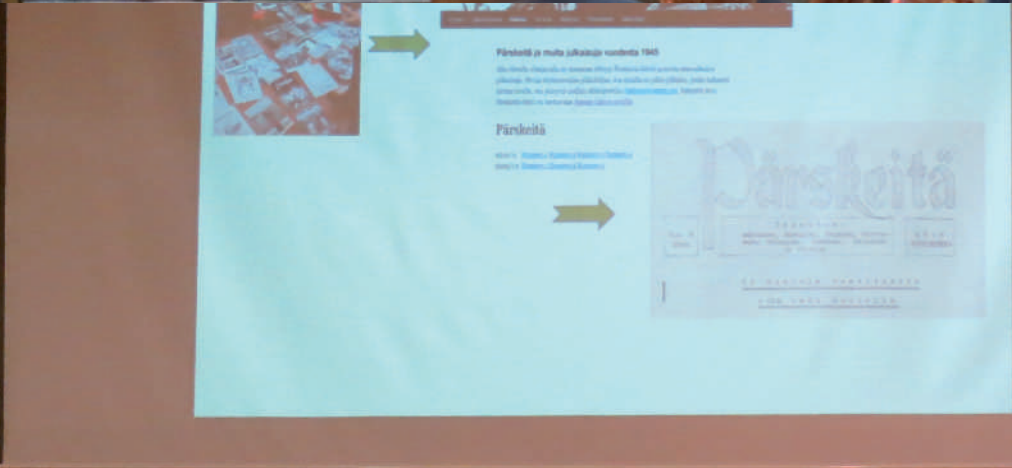
Tapahdunutta

Kuvat: Sofia Sokolowski

Ressun päivän tanssiaisissa 19.1. harjoiteltiin vanhojen tansseja varten.

Vuoden ressun julkistustilaisuudessa nautittiin kuoron esiintymisestä ja tarjoiluista.

Kuvat: Daniel Paks

Opiskelijakunnan hallitus järjesti kuntavaalipaneelin Ressussa 24.1.

Kuvat: Okko Seppälä

Ressut pääsivät tanssin pyörteisiin perinteisissä vanhojen tansseissa 17.2.

Markku Kaste – Vuoden ressu

Vuoden ressuksi valittu professori ja aivohalvausten liuotushoidon kehittäjä Markku Kaste antaa hyviä neuvoja nuorille. Hän painottaa, että kova työ on tärkeä osa omien unelmien saavuttamista. Ressua hän muistelee lämmöllä ja kertoo tarinoita nuoruudestaan Ressun poikakoulussa. Nuorena hän olikin aikamoinen veijari. Koulu kuitenkin tarjosi hänelle ja kavereilleen hyvät lähtökohdat elämään. NOORA WESTERMARCK

Millaisia opettajia Ressussa oli?

Meillä oli sellainen ruotsinopettaja, joka kommentoi Sputnikin lähtöä sanoin: "Ei, siellä ei ole kuin kuu, aurinko ja tähdet, jotka Jumala on luonut. Ei, siellä ei ole mitään venäläisten satelliittia!" Ruotsin kokeissa opettaja antoi meille kohtia Runebergin runoista, kuten kohdan "polku etsiyy metsän läpi". Millä ihmeellä sen kääntää ruotsiksi?

Miten oppilaat valittiin Ressuun?

No, ei tänne niin vaan kävelty sisään; tänne oli kova karsinta. Se, mitä oli kansakoulun neljännellä luokalla opittu, testattiin. Päättötodistuksella tai "pärstäkertoimella" ei kukaan päässyt sisään, vaan kokeessa tuli osata esimerkiksi matematiikkaa ja äidinkieltä. Kokeessa kerätyt pisteet määrättivät sitten, kuka pääsi sisään. Mielestäni se oli reilua.

Oliko keskiarvolla sitten yhtään merkitystä?

Mielestäni ei ollut. Tietysti opettajat toivoivat jo kansakou-

lussa oppilaittensa menestystä. He välillä pyöristivät numeroita vähän yläkanttiin. Pääsykoe kuitenkin testasi, mitä koulussa oli opittu, ja asetti oppilaat samalle lähtöviivalle.

Millaiset eväät Ressu antoi elämään?

Tässä koulussa ei nitistetty oppilaita, vaan heitä tuettiin. Jokaisen oppilaan lahjakkuutta kannustettiin kovasti, mutta ahkeraa työtä myös painotettiin. Ei tarvinnut olla luokan priimus, jotta opettajat uskoivat sinuun.

Tiesitkö aina haluavasi lääkikseen?

Olin lyhyen matikan kavereita, enkä lukenut fyssaa tai kemiää, joten en päässyt ensimmäisellä yrityksellä sisään. Sitten menin inttiin ja mietin kauppista sekä upseerin uraa. Päätin kuitenkin yrittää vielä uudestaan, ja luin aamusta yöhön kuin file. Opin siis fyssat ja kemiat, ja bilsat osasin entuudestaan. Kun itse hain, lääkikseen oli puolentoista kuukauden karsintakurssi. Ensin oli kaksi välitenttiä ja sitten lopputent-

ti. Luulin, että loppupenttiin tulee vain toisen välitentin jälkeen luennotut asiat, mutta myös ensimmäisen ja toisen tentin asiat kysyttiin, ja olin jo ehtinyt autuaasti unohtaa ne. Toisella kerralla olinkin jo valmistautunut ja tiesin mitä minulta edellytetään.

Miksi päätit alkaa tutkia aivohalvauksia?

Olin ollut vuoden lääkiksessä, ja kuulin nuoren dosentin tutkivan aivoverenkierronhäiriöitä HYKSin neurokirurgian klinikassa. Kysyin häneltä, voisinko päästä mukaan hänen tutkijaryhmäänsä. Tutkimme alkuun kanin aivoverenkierronhäiriöitä. Myöhemmin tutkimme sitten ihmisiä.

Oletko seurannut nykyistä Ressua?

En oikeastaan ole, sillä olen ollut aivan hervottoman kiireinen. Olen ollut kansainvälisissä tutkimuksissa kehittämässä aivoveritulpan liuotushoitoa. Päätin Heidelbergin neurologian professorin kanssa aloittaa yhdessä liuotushoidon tehosta aivovaltimotukoksessa Euroopan kattavan monikeskustutkimuksen, sillä olin tehnyt pienen tutkimuksen Skandinaviassa, ja hän Saksassa. Yhdessä teimme näitä tutkimuksia peräkkäin kaikkiaan kolme ennen kuin Euroopan lääkintäviranomaiset hyväksyivät liuotushoidon aivovaltimotukoksen saaneen potilaan hoidoksi.

Kerro lisää tutkimuksistasi.

Kaulavaltimon ahtauman leikkaus-tutkimuksemme oli ensimmäisiä maailmanlaajuisia kaulavaltimon ahtaumia käsitteleviä tutkimuksia. Kaulavaltimon ahtaumassa veri juoksee kuin Kiutakönkäässä: pyörteisesti. Valtimon seinämä on yhden solukerroksen paksuinen, mikä estää tulpan. Pyörre voi repäistä solukerroksen rikki. Repeämä viestii keholle: "Valtimon seinä puhkesi, siihen tuli reikä! Nyt hyydytään, ettei ihminen kuole verenvuotoon!" Teimme satunnaistetun tutkimuksen eli potilaat arvottiin joko leikkaushoitoon tai lääkehoitoon, ja sitten arvonnan tuloksen perusteella joka toinen potilas leikattiin. Näin pystyimme toteamaan, että leikkaus kannattaa. Sillä voidaan estää myöhemmät tulpat. Myöhemmin sitten perustin muutamien kollegan kanssa ensin Skandinaavisen ja sitten Euroopan tieteellisen aivohalvausyhdistyksen ja tämän jälkeen vielä koko maailman tieteellisen yhdistyksen. Ne jakavat tietoa aivohalvauksen ehkäisemisestä, hoidosta sekä kuntoutuksesta lääkäreille ja kansalle sekä laativat tieteelliseen tutkimukseen perustuvia

hoitosuosituksia ja järjestävät tieteellisiä kongresseja.

Joutuuko työssäsi matkustamaan paljon?

Kyllä, palasin juuri kongressista Yhdysvalloista, ja seuraava kongressi on Prahassa. Lähetän nuorempia tutkimusryhmämme jäseniä puolestani aina kun se on mahdollista eri tapahtumiin, sillä se on heille tärkeää akateemisen uran kehityksen kannalta. Sanotaan vaikka, että lähetän puhujaksi nuoren tutkijan nimeltä Ärjylä. Jengi sitten lukee Ärjylän artikkeleita kautta maailman, ja toteaa, että tämän tekstihän on järkevää. Sitten, kun he näkevät Ärjylän puhuvan kongressissa, he huomaavat, kuinka tämä osaa myös puhua hyvin. Tällaiset tilaisuudet antavat nuorien tutkijoiden levittää akateemiset siipensä sekä auttavat luomaan itselleen kansainvälisen nimen.

Olit saanut kutsun Amerikkaan vierailevaksi professoriksi maailman kongressin illallisella Hollannissa. Milainen kokemus Amerikan matkasi oli?

Olin liian kiireinen aluksi, enkä ottanut kutsua vastaan, sillä käynnissä oli kiinnostavia tutkimuksia. Kutsu uusittiin parin

vuoden kuluttua. Olimme Lintsillä lasteni ja vaimoni kanssa nähneet heijastettua kuvaa Grand Canyonista, ja päätimme silloin lähteä matkaan. Me suomalaiset pidämme amerikkalaisia ylivertaisina tiedemiehinä, mutta matkalla huomasin meidän olevan ainakin yhtä hyviä tutkijoita. Huomasin, että olen oman itseni herra tehdessäni tutkimusta palkattomalla virkavapaalla pienellä apurahalla tai ilman sitä ja vaimon palkalla, kun taas amerikkalaiset olivat rahan pauloissa, eivätkä pystyneet hyppäämään oravanpyörästä tutkijankammioon.

Oliko Ressulla ja Norssilla kilpailua, kun kävit Ressua?

No kuule, kilpailu oli vielä kovempaa kuin nyt. Kisasimme poikanorssin kanssa tyttönorssin oppilaista. Järjestimme polkuretkiä viikonloppuisin ja meille oli kunnia, että me ressurit saimme tytöt mukaamme retkille. Vaimoni itse asiassa oli tyttönorssin oppilas. Luokkatoverini ja rinnakkaisluokan toverini naivat hekin tyttönorssin, ja kaikkien meidän avioliittomme ovat kestäneet.

Vaimosi oli siis tyttönorssista, miten tapasit hänet?

Olin 17-vuotias, ja vaimoni oli 16. Olin Joensuussa Pohjois-Karjalan Puussa kesätoissa, ja isäni oli Kansallis-Osake-Pankissa. Hän tunsikin Pohjois-Karjalan Puun johtajan Laakkosen. Laakkosen nuorin poika, nykyinen autoliike Laakkosen johtaja ja omistaja, oli saanut matikasta ehdot, ja isäni ehdotti, että preppaisin häntä. Tein sen, ja hän pääsi läpi ehdoista. Sen jälkeen menimme itärajalle istuttamaan metsää. Siskoni oli myös tyttönorssi ja pelasi pesäpalloa. Tyttönorssin pesäpalljoukkue tuli Joensuuhun oppikoulujen kesäpäivien pesäpalloturnaukseen. Oli sunnuntai, ja minä menin pystyttämään teltoja tyttöjen avuksi vanhana partiolaisena. Silloin tapasin vaimoni ja aloimme seurustella. En voinut kuitenkaan kosia häntä, koska olimme molemmat rahattomia opiskelijoita. Hän valmistui kauppiksesta, ja sitten pystyin kosimaan, pystyihän hän nyt elättämään perheemme. Minä opiskelin tuolloin vielä lääkekiksessä. Koska hän oli hyvä kielissä, hän korjasi tieteellisten englannin ja ruotsinkielisten artikkeleiden käsikirjoitukset ennen kuin lähetin ne tieteellisiin lehtiin julkaistaviksi. Kirjoittaessani artikkeleita totesin, että jos vaimoni ei ymmärtäisi kirjoitustani, siinä olisi jokin vialla. Mielestäni hyvää kirjoitusta pystyy ymmärtämään sivistynyt ihminen, vaikka ei artikkelin alaa tuntisi-kaan.

Onko sinulla vinkkejä nykyressuille, jotka hakevat lääkikseen?

Bilsat, kemiat ja fyssat tulee osata, mutta kannattaa myös yrittää saada vanhoja kokeita käsiinsä. Lääkiksen karsintakurssi opettaa, että lukeminen on tärkeää, eikä pelkkiin ylioppilasarvosanoihin kannatta luottaa, kun pyrkii opiskelemaan yliopistoon. Pojat esimerkiksi ovat vielä lukiossa murrosiässä ja lukiossa tulee välillä sählättyä. Pääsykokeet osoittavat, että lukeminen on tärkeää, eikä lukion sähläminen kuitenkaan pilaa poikien mahdollisuuksia päästä esimerkiksi opiskelemaan lääketiedettä, kiitos karsintakokeiden. Jos niissä pärjää, ovi jatko-opiskeluun aukeaa.

Onko sinulla sitten vinkkejä erityisesti pojille?

Monet menevät ensin armeijaan, jolloin jää aikaa miettiä omaa tulevaisuuttaan. Myös lapsuuden ja nuoruuden haaveet on hyvä pitää mielessä, sillä ne kertovat, mitä haluaa todella tehdä ja miksi tulla. Muiden kritiikki kannattaa jättää omaan arvoonsa ja tavoitella omia unelmiaan sekä tehdä sitkeästi työtä niiden saavuttamiseksi.

Onko lääkärin työ tuonut sinulle lisää elämänkokemusta?

Lääkärin työ on kuin hyvän kirjan lukemista, sillä jokaisella potilaalla on oma tarinansa. Työ on opettanut minulle, että toista ihmistä ei tule kritisoida, ellei ole elänyt hänen elämänsä ja kohdannut hänen vaikeutensa. Myös kunnioitus muita ihmisiä kohtaan lisääntyy.

Vaikuttaako kansainvälistyminen lääkärin työhön?

Kyllä se vaikuttaa. Minulla on esimerkiksi hyviä ystäviä jokaisella eri mantereella. On ilo saada tutustua erilaisiin ihmisiin, joilla on kuitenkin yhteinen päämäärä: parantaa ihmisiä. Verkostoituminen myös auttaa lääkäriä, sillä yhdellä puhelinsoitolla voi saada apua eri puolilta maailmaa sekä tutkimuskeskuksia mukaan alkamassa oleviin monikansallisiin tutkimuksiin.

Mikä on palkitsevinta lääkärin työssä?

Onnistumisen tunne, tietenkin. On hienoa huomata, kuinka potilas toipuu ja lähtee parantumaan. Kun nuori nainen, oman firmansa toimitusjohtaja, sai aivovaltimotukoksen ja sen vuoksi liuotushoidon, ei hänelle kehittynyt halvausta eikä puhehäiriötä vaan hän toipui täysin ennalleen ja työkykyiseksi. Myöhemmin hänen lapsensa lähetti minulle jouklukortin, jossa luki: "Kiitos, kun hoiditte äiskän kuntoon." Se oli mukava palaute.

Miten lääkäri pystyy suhtautumaan epäonnistumisiin?

Epäonnistumisiin täytyy vaan tottua, sillä olemmehan me kaikki ihmisiä, eikä kaikkiin sairauksiin ole parantavaa hoitoa. Lääkärit kuten yleensä ihmiset ovat myös erehtyväisiä, vaikka tässä ammatissa ei saisi erehtyä. Lääkärin koulutus on kuin mestari-kisälli-sopimus. Kokenut vanhempi kollega "mestari" ohjaa ja antaa neuvoja nuoremmalle kollegalle "kisällille". Kun veritulppaa liuotetaan, voi verisuonen hapenpuutteen heikentämä seinämä revetä tukoksen liuettua ja verenpaineen kuormittaessa sitä jälleen, mikä johtaa aivoverenvuotoon, ikävä kyllä. Yhdelle apulaislääkäreistäni kävi näin pari kertaa peräkkäin. Hän oli tietysti aivan murtunut. Sanoin sitten hänelle, että hänen tulisi lukea liuotushoitoartikkelit, jotka annoin. Kerroin hänelle myös, että tiedämme hänen yrittäneen parhaansa, mutta niin voi käydä kokeneimmallekin lääkärille. Hän tuli parin kuukauden tauon jälkeen takaisin liuotuspäivystysrinkiin ja kertoi ymmärtävänsä, kuinka aina ei voi onnistua. On myös äärimmäisen tärkeää, että lääkäriellä on tukihenkilö, jolle puhua.

Mitä juuri neurologin työ vaatii?

Työssä on paljon paineita, mutta neurologin työ on pitkälti oppimista; alussa olet apulaislääkärinä ja sitten koulutat jo

uusia apulaislääkäreitä. Työssä vaaditaan myös tarkkavai-
suutta ja nopeaa toimintaa. Neurologin, kuten muidenkin
lääkäreiden, tulee osata tehdä nopeita päätöksiä esimerkik-
si potilaan diagnosoimisessa. Välillä voi olla vaikea huoma-
ta, onko tajuton potilas ottanut yliannostuksen lääkkeitä,
saanut aivokalvon tulehduksen tai aivovamman, vai onko
kyseessä epileptisen kohtauksen jälkitila tai onko hänellä
myasthenia gravis, harvinainen autoimmuunisairaus. Koke-
mus onneksi auttaa, ja kokemattoman lääkärin seurana on
tarvittaessa kokenut kollega tukena.

Koska ylioppilaskirjoitukset ovat suunnilleen samaan aikaan tämän lehden ilmestymisen kanssa, onko sinul- la joitakin vinkkejä kirjoituksiin osallistuville?

Sellaisena yleispätevänä vinkkinä kannattaa katsoa vanho-
ja ylioppilaskokeita niistä aineista, jotka on itse päättänyt
kirjoittaa. Tärkeää on myös hahmottaa suurempia kokonai-
suuksia. Aika ylioppilaskokeissa kannattaa jakaa järkevästi,
jotta ehtii vastata useimpiin kysymyksiin ja, jos mahdollista,
vaikka kaikkiin.

Onko sinulla vielä loppukevennykseksi jokin hauska muisto koulusta?

Olimme kyllä varsinaisia velikultia. Kerran ennen uskon-
nontuntia me pojat heittelimme toisiamme märällä sienel-
lä. Yksi kaveri paiskasi sen oven luona olevaa kaveria kohti,
mutta tämä kyykistyi, ja sieni lämähti opettajan naamaan.
Opettaja huusi niin kovaa, että jäykistyimme kuin suolapat-

saiksi vaikka emme edes saaneet selvää hänen sanoistaan.
Olimme kyllä aikamoisia keppostentekijöitä, mutta emme
koskaan ilkiöitä... Ehkä riemukkaimman kepposen teimme
8. luokalla ruotsinopettajallemme. Luokkamme oli kolman-
nessa kerroksessa päädyssä vasemmalla. Luokkahuoneen
ovi oli normaali, kun viereisen luokan ovi oli kaksiosainen.
Toinen osa oli kapea ja toinen leveä. Vaihdoimme oman
luokkamme oven siihen naapuriluokan kapeaan oveen. Kun
ruotsin opettaja tuli aloittamaan tunnin ja nykäisi oven kiin-
ni, se ei sulkeutunutkaan. Ovi oli noin 30 senttimetriä liian
kapea. Hän lähti oitis vauhdilla rehtorin kansliaa kohden,
joka kuten nytkin sijaitsi toisessa kerroksessa. Vaihdoimme
ovet takaisin omille paikoilleen kädet täristen jännityksestä,
että ehdimmekö tehdä sen ennen kuin rehtori on paikalla, ja
ehdimme kuin ehdimme. Paikalle tullut rehtori avasi ja sul-
ki oven muutaman kerran ja sanoi sitten ruotsin opettajal-
le, että ovi istuu raameihin ja toimii normaalisti ja poistui
sitten paikalta. Hän varmaan arvasi, että jokin kuje tässä on
varmasti takana, mutta kun emme olleet särkeet mitään,
hän ei nähnyt syytä isompaan selvitykseen. Ruotsin opetta-
ja pani raivoissaan sitten sillä tunnilla meille ihan mahdot-
toman vaikean ruotsin kokeen ja sanoi, että tämän kokeen
tulokset tulevat vaikuttamaan ylioppilastodistuksen arvosa-
noihinne. Kukaan luokalla ei saanut siitä kokeesta edes viit-
tä, vaikka muutaman meistä toinen kotikieli oli ruotsi. Sil-
ti olimme kaikki sitä mieltä, että kuje kannatti tehdä ja oli
paras minkä Ressussa keksimme tehdä, ja sitä mieltä olen
edelleen.

Kuvat: Laura Niininen, Daniel Paks

Pärskeiden helmiä vuosikymmenien varrelta

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 120 vuotta siitä, kun ensimmäinen Pärskeitä-lehti ilmestyi. Juhlavuoden kunniaksi päätimme muistella kuluneita vuosikymmeniä ja poimia muutamia helmiä tähän lehteen. PETTERI LEHTI, VENLA NAAPURI

Ressulla on pitkä historia monella alalla: ehtymättömänä sivistyksen ja laadukkaan koulutuksen tuottajana, mutta myös erilaisten harrastusten tarjoajana, vaikuttamisen opettajana ja Norssin vihaajana. Näistä aiheista saimme lukea vanhojen Pärskeiden sivuilta, ja erityisesti vaikuttaminen koulun sekä koko yhteiskunnan asioihin laatujournalismin keinoin tuntui olevan keskeisessä roolissa koulumme lehdessä.

Lukuvuonna 1944-1945 julkaistussa lehdessä numero 3 närkästynyt opiskelija kirjoittaa yleisönosastolla:

“Olinpa minäkin kerran pieni “nahka-poika”, mutta enpä ollut sentään sellainen kuin Ressun nykyiset nahat. -

Ollessani ensimmäisellä luokalla sain monta kertaa aimo selkäsaunan, minua “hangattiin pöydällä” ja pestiin sekä vedellä että lumella. - Jokaisesta läksytyksestä selvittyäni ajattelin, että olenhan taas hieman lähempänä miestä, sillä mielestäni selkäsaunat ne miehen tekevät eikä mamman pusut.”

Ruumiillinen kuritus oppilaiden keskuudessa on siis ollut arkipäivää vielä 1900-luvun alkupuolen Ressussa. “Nahat” eli alempien luokkien opiskelijat ovat kirjoittajan mukaan käyneet epäkunnioittaviksi vanhempia opiskelijoita kohtaan, josta heitä tulisi rangaista ankarammin. Toimitus on kommentoinut artikkelin loppuun: Turha toivo.

Ressulla on myös pitkät perinteet kansainvälisessä toiminnassa. Lehdessä 4/1951 on vaihto-oppilaskertomus Englannista, High Wycomben lyseosta, jossa ressut vierailivat kuukauden ajan. Tämä pitkä erikoisreportaasi tarjoaakin meille nykyressuille katsauksen 1950-luvun Englannin lisäksi myös suomalaisen koulun arkeen. Reportaasin kirjoittaja Tuomas Takala kummeksuu monia asioita englantilaisessa koulunkäynnissä:

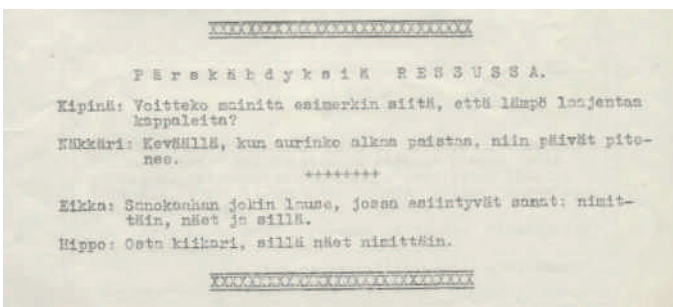
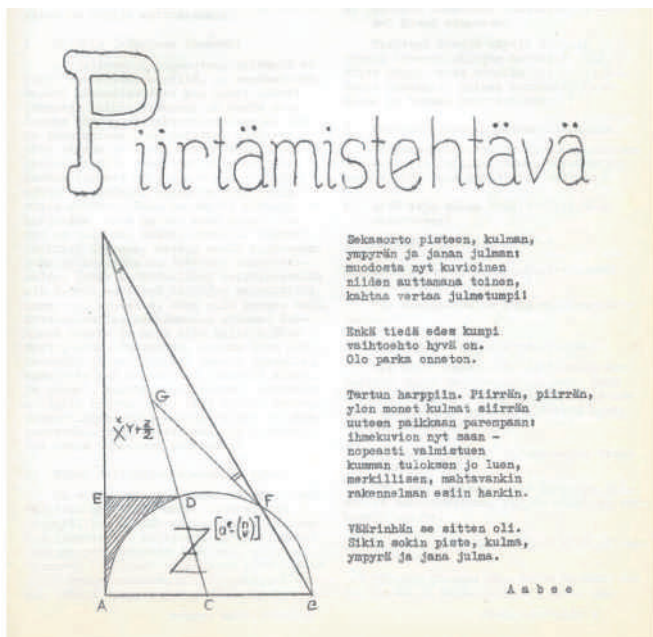
“Meillä aamuhartauteen mennään rivistöissä ja kullakin luokalla on oma paikkansa. Täällä tuntuu jokainen menevän sisään milloin häntä itseään huvittaa, ja asettuvan salissa minne sattuu.”

“Tunneilla ei vaadittu ehdotonta äänettömyyttä, vaan siellä voi keskustella vapaasti naapurinsa kanssa.”

“-- opetus alkaa suurin piirtein samoin kuin meillä, mutta se on kuitenkin huomattavasti enemmän opettajan yksinään suorittamaa. Oppilaat istuvat vain kuuntelijoina ja jos he jotain vastaavat, tapahtuu se istualta.”

Tämän lisäksi Takala mainitsee vielä lauantaikoulupäivät, joita Englannissa ei ole, ja lomien vähyyden. Lopuksi Takala toteaaakin, että kyllä Ressu on onnistuneempi opinahjo kuin High Wycomben lyseo, ja mainitsee erityisesti edistysaluisuuden koulumme vahvuudeksi. Eikä Ressu tässäkään asiassa onneksi jää entisaikojen varjoon.

Pärskeitä on aina ollut laatulehti, joka ei ole pelännyt mennä pintaa syvemmälle. Tämän huomaa kolmannesta lukuvuonna 1994-1995 ilmestyneestä lehdestä. Lehteä selaillessa huomaa nopeasti, että kyseisessä numerossa on peräti kolme artikkelia huumeisiin liittyen. Yksi artikkeleista kertoo yleisestietoa erilaisista huumeista, mutta kahdessa muussa jutussa pääsee paremmin sisälle huumeikäyttäjien

maailmaan. Jutuista käy ilmi, että huumeiden kauppaaminen ja käyttö on 1990-luvulla ollut kasvava ilmiö Helsingissä, mikä selittääkin sen, miksi lehteen on kirjoitettu niin paljon asiasta.

Yhdessä jutussa lehden toimittaja Toni Kammonen on haastatellut anonyymia huumenuorta. Haastattelu on lyhyt tietopakkaus kannabiksesta mutta myös pieni katsaus sitä käyttävän ihmisen elämään. Haastattelussa selviää kannabista käyttävän nuoren mielipiteitä esimerkiksi huumevalistuksen suhteen.

Toimittaja Ville Salmi kirjoitti artikkelin joukosta huumeita käyttäviä mutta kuitenkin menestyviä lukiolaisnuoria. Hän haastattelee erästä porukkaan kuulunutta nuorta. Nuoret ovat haastattelun tapahtuessa kuitenkin jo ylioppilaita, ja juttu koskeekin oikeastaan vain heidän menneitä lukioaikojaan. Jutussa kerrotaan, kuinka huumeiden käyttö ei ole enää vain yhteiskunnan hylkäämien rikollisten puuhaa. Huumeiden yleistyessä 1990-luvulla myös niiden bilekäyttö lisääntyy. Artikkelissa korostetaan sitä, kuinka huumeita käyttävä nuori voi menestyä elämässään siinä missä muutkin. Jutun loppupuolella Ville Salmi esittääkin rohkean kysymyksen: "[K]umpi on menestyjä, suomalainen

perusjuoppo vai haastateltu nuorsuomalainen, tuleva juristi?"

Kammosen ja Salmen artikkelit ovat molemmat todella taidokkaasti tehtyjä. He eivät ole tyytyneet pelkkään auktoriteettien jakamaan tietoon huumeista. Haastattelujen avulla he ovat päässeet kertomaan asioista uudesta näkökulmasta. Aiheet olivat selkeästi arkoja, mutta toimittajat ovat kirjoittaneet jutut hienotunteisesti, kuitenkin turhia salailematta – erinomaista journalismia! Päätoimittajan kirjoittama yleisinfo huumeista, joka on kirjoitettu SPR:n jakaman tiedon pohjalta, tuo mukavaa vastapainoa kahdelle muulle jutulle. Kaikki kolme artikkelia ovat edelleen lukemisen arvoisia.

”

Kaikki varmasti tuntevat tarinan perheen hylkäämästä esikaupunkilaisesta, joka vajoaa huumeiden ja rikosten syövereihin, mutta kuinka moni tuntee kertomuksen joukosta rikkaita ja menestyviä nuoria, jotka etsiessään aina parempaa elämän orgasmia vihdoin löysivät päihdyttävistä aineista parhaat.

“

Ville Salmi Pärskeitä 3/1994-95

(MAA)²⁰

Miss' ovat kartioleikkaukset, mihin kompleksiluvut häipyivät? MAA20 oli niiden laidunmaa, mutta kurssia ei ole enää tarjolla. Tämä artikkeli paikkaa syntyvää tyhjiötä esittämällä kurssin aihepiirit tiivistetyssä ja yksinkertaistetussa muodossa. RISTO MIINALAINEN

Kartioleikkaukset

Koulutusleikkaukset ja niiden seuraukset lienevät tuttuja kaikille ressuille. Kartiota leikkaamalla taas saadaan joukko tasokäyriä, joita kutsutaan hyvin mielikuvituksellisesti kartioleikkauksiksi. Kartioleikkauksia on tutkittu pitkään: jo antiikin Kreikassa tiedettiin, että jos kahta kärjet vastakkain asetettua jäätelötötteröä leikkaa tasolla, jäätelöä menee hukkaan ja ohikulkijat katsovat oudosti.

Varsinaisia kartioleikkauksia ovat ympyrä, ellipsi, paraabeli ja hyperbeli. Surkastuneet tapaukset ovat piste, suora ja kaksi suoraa. Kartioleikkauksen muotoa kuvaa sen poikkeavuus kirkarkaatin määrittämästä kauneuskäsityksestä eli eksentrisyys, jonka symboli on mahdollisimman suuren sekaannuksen aiheuttamiseksi kirjain e tai harvemmin peilattu kolmonen ε .

Ympyrän eksentrisyys on nolla, minkä johdosta ympyrät syrjivät muita kartioleikkauksia armotta. Ympyröiden etuoikeutetun aseman perustana on kehäpäätelmä: ympyrät saavat päättää kaikesta, myös kauneuskäsityksestä, koska ne ovat kartioleikkauksista kauneimpia.

Toiseksi tylsin ($0 < e < 1$) kartioleikkaus on ellipsi

eli poisto. Esimerkiksi virkkeessä "Mari asuu Helsingissä ja opiskelee lukiossa" on ellipsi, sillä jälkimmäisen päälauseen subjekti on poistettu. Myös kolme pistettä eli ... tunnetaan nimellä ellipsi.

Paraabelin eli lyhyen vertauskuvallisen tarinan eksentrisyys on tasan yksi. Paraabeli sekoitetaan joskus faabeliin, jossa tarinan hahmot ovat ihmisten sijaan antropomorfistisia olioita. Monet uskonnolliset tekstit esittävät moraalisia opetuksia paraabelien avulla.

Hyperbeli ($e > 1$) tarkoittaa liioittelua retorisenä keinona: esimerkiksi väite, että oppitunti kestää ikuisuuden, on yleensä liioiteltu. Liioittelulla voidaan korostaa tiettyä sanomaa ja tehdä ilmaisusta voimakkaampaa, mutta se voi johtaa kirjaimellisesti tulkittuna harhaan.

Kartioleikkaukset liittyvät esimerkiksi taivaankappaleiden kiertoratojen muotoihin, mutta koska käytännön sovellukset eivät kiinnosta matemaatikkoja, asiaan ei tässä syvennytä. ClassPad-laskimissa on ikivanhan legendan mukaan erityinen sovellus kartioleikkausten piirtämistä varten, mutta koska kukaan ei osaa käyttää kyseisiä laskimia, väitettä ei ole saatu vahvistettua.

Mikä voisikaan olla parempi keino havainnollistaa kartioleikkauksia kuin viattomien jäätelötötteröiden silpominen?

Kompleksilukujen kuivan luonteen vuoksi havainnekuva on korvattu kuvalla Aatos-kissasta. Kuvat: Markus Hitruhin

Kompleksiluvut

Kompleksiluvut ovat nimensä mukaisesti monimutkaisia. Ne on kehitetty sotkemaan matematiikkaa opiskelevien mielet lopullisesti: yhtäkkiä negatiivisista luvuista saa ottaa neliöjuuren eikä suuruusjärjestystä voi määrittää yksikäsitteisesti. Kompleksiluvuille ei myöskään ole käytännön sovelluksia, jotka olisivat ymmärrettävissä ilman yliopistotason tiedeopintoja, mutta vastaavat tilanteet ovat onneksi tuttuja kaikille pitkän matematiikan lukijoille.

Kompleksiluku voidaan yleisesti esittää karteesisessa muodossa $z = a + bi$, missä a ja b ovat oikeasti olemassa olevia reaalitykijöitä ja i on kuvitteellinen imaginaariyksikkö, jolle pätee $i^2 = -1$. Sama pätee myös luvulle $-i$; itse asiassa näiden kahden välillä ei ole mitään laskennallista eroa, vaan etumerkkikäytäntö perustuu käsiheilutteluun.

Laskutoimitukset kompleksiluvuilla ovat ilmiömäisen helppoja: esimerkiksi lukujen $z_1 = a_1 + b_1i$ ja $z_2 = a_2 + b_2i$ tulo on yksinkertaisesti $z_1 z_2 = (a_1 a_2 - b_1 b_2) + (a_1 b_2 + a_2 b_1)i$. Kompleksiluvuille on kehitetty myös omia laskutoimituksia: luvulle $z = a + bi$ voidaan esimerkiksi määrittää liittoluku $\bar{z} = a - bi$, jonka kanssa z hyökkää yhdessä Neuvostoliittoon.

Jotta asiat eivät olisi liian helppoja, kaikilla nollasta poikkeavilla kompleksiluvuilla on n eri n . juurta ja ääretön logaritmia. Masokistisimmat matemaatikot huvittelevat soveltamalla kompleksilukuihin myös hankalampia operaatioita, kuten (ESIMERKKI POISTETTU LUKIJOIDEN MIELENTERVEYDEN SÄILYTTÄMISEKSI).

Kompleksiluku voidaan esittää myös napakoordinaattimuodossa $z = r e^{i\varphi}$, missä $r = |z|$ ja φ on niin sanottu vaihekulma. Karteesisen esityksen käyttöä vaativa Aito koordinaatisto -liike kuitenkin vastustaa ankarasti napakoordinaatiston käyttöä moraalisyistä: mitä seuraavaksi, nännikoordinaatisto? Descartes loi koordinaatit x ja y , ei koordinaatteja r ja φ !

Kompleksiluvut keksittiin 1500-luvulla polynomiyh-tälöiden ratkaisemisessa huijaamista varten. Ensimmäistä kertaa negatiivisen luvun neliöjuureen päädyttiin kuitenkin antiikin Kreikassa, jossa keksittiin myös niin sanottu oidipuskompleksi. Sen yhteys Heron Aleksandrialaisen mahdollottoman luvun tuottaneeseen laskuvirheeseen jää tosin spekulointia varaan.

Millainen on keskivertowanha?

Pärskeitä teetti wanhojen tanssien jälkeen kyselyn, johon vastasi yli sata tänä vuonna tanssinutta tanssijaa. Kyselyn tavoitteena oli selvittää vuoden keskivertotanssija, ja tulokset on koottu tähän artikkeliin vinkkien kera tulevien vuosien tanssijoita ajatellen. KITTY ZHENG

Suurin osa laittoi hiuksensa kampaajalla (78,5 %).

Suurin osa mekoista oli ostettuja (91,1 %).

Noin puolella oli olkaimellinen mekko.

Useimmilla oli suoralaahuksinen mekko.

Wanhoihin tytöt käyttivät keskimäärin 453,29 €.

Vetoketjullisia ja korsetillisia mekkoja oli sama määrä.

Suurin osa laittoi meikkinsä itse (67,1 %).

Suurimman osan hiukset olivat ylhäällä (76,6 %).

Suurin osa tytöistä ei käyttänyt hanskoja (96,1 %).

Suurin osa mekoista oli koristeltu tekojalokivillä.

Puolet käyttivät vannehametta.

Suurimmalla osalla oli korolliset kengät.

Mekon hinta oli keskimäärin 261,55 €.

Suosituimmat mekon värit olivat vaaleanpunainen (20 %), sininen (18,2 %) ja vaaleansininen (11,7 %).

Vinkkejä tulevaisuuden wanhoille:

"Kokeile kenkiä ajoissa etukäteen!!!"

"Muistakaa syödä ja juoda"

"Ei pidä stressata liikoja etukäteen ja kannattaa nauttia vanhojentanssikirssista ja koko päivästä! Kaikki menee hyvin lopulta. :-)"

"Hanki mukavat kengät, joissa jaksaa olla koko päivän. Koulussa on tosi vähän tilaa tanssia, joten erittäin muhkeahelmaista mekkoa kannattaa harkita kaksi kertaa, sillä se hankaloittaa tanssia paljon."

"Vuokratkaa mekko"

"Make sure the skirt part of your dress is not too long, so people won't step on it too often and make you stressed on the day."

"Mieti jo millä kengillä aiot tanssia niin voit välttyä mekon lyhennykseltä"

"Kyllä se vessassa käyminen onnistuu isonkin mekon kanssa. Demi.fi-keskustelut neuvovat miten!"

"Aloita puvun ja kenkien etsiminen ajoissa, mutta älä ota stressiä niiden ostamisesta. Puvun kyllä löytää vaikka sitä ei ostaisikaan jo kesäkuussa :D Pidä myös tanssikenkiäsi paljon jalassa ennen wanhojen päivää, jotta jalkasi tottuvat niihin."

"Ei kannata stressata wanhoista tai tehdä jotain tietyllä tavalla koska muutkin tekevät niin"

"Siel on kuuma"

"Myös poikaparin saamisesta ei kannata ottaa stressiä, sillä jokainen tyttö saa kyllä parin"

"Ota sotkeutumaton välipalaa mukaan, jota voit syödä esitysten välissä, esim riisikakkuja ja banaania tms."

"SMILE. HAVE FUN. STAND STRAIGHT OR YOU'LL LOOK LIKE A HUNCHBACK IN A TUTU. RECRUIT A FIRST YEAR FOR PICS AND GO A LITTLE CRAZY WITH THEM (not slavery just a service as a mark of our friendship)"

"Tee meikkisi itse, tiedät parhaiten mikä itsellesi sopii :) Kampajaa suosittelen!"

"Hymyilkää tanssiessa alkääkö näyttävä niin vakavilta :D paitsi ehkä tangossa..."

"Jos vuokratte frakin, hoitakaa se ajoissa etenkin jos olette melko keskimääräisen kokoisia. Jopa suurista liikkeistä yleisimmät koot taitavat loppua kesken joka vuosi."

"Kunnol dödöö kosk hiki tulee"

"Ole aikataulusta hyvin selvillä ennen wanhojen päivää, helpottaa omaa stressiä."

"Pojat pliiis opetelkaa tanssit kunnolla ja muistakaa RYHTI!"

"Kannattaa vertailla netissä eri pukuvuokraamojen hintoja."

Ylivoimaisesti yleisin vinkki oli "pidä hauskaa", josta varmasti kaikki vanhat tanssineet voivat olla samaa mieltä.

86,7 % ei käynyt parturissa.

Puvun hinta oli keskimäärin 183,50 €.

76,7 % pojista vuokrasi puvun.

89,7 % käytti rusettia.

75,9 % käytti hanskoja.

Suurimman osan päällä oli frakki.

Wanhoihin pojat käyttivät keskimäärin 214,73 €.

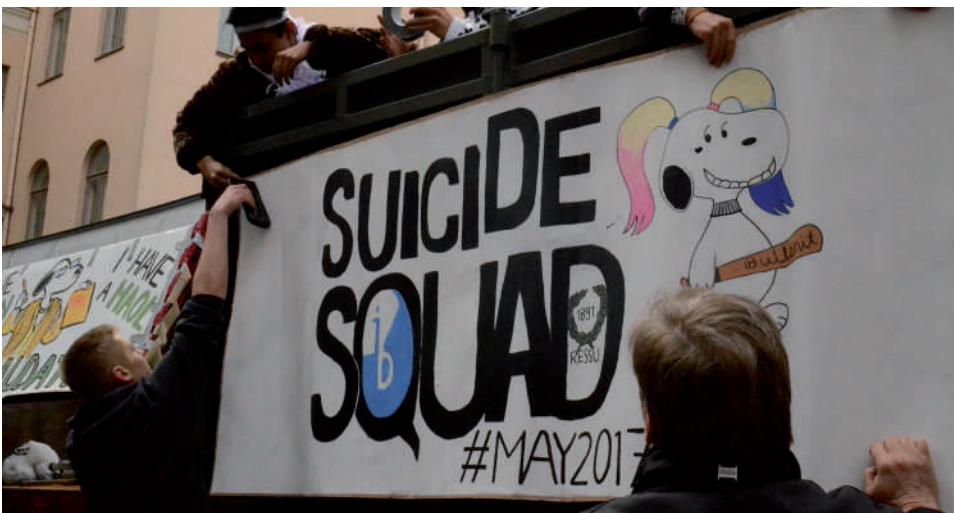
Penkkaribanderolleja

IB-banderollien (vasen sivu) kuvatekstit: Elias Aho
Kansallisen puolen banderollien (oikea sivu) kuvatekstit: Anni Laurinen

YouTubeen julkaistulla "The entire bee movie but every time they say bee it gets faster"-videolla alun perin vuonna 2007 julkaistu Mehiläisen elokuva nousi takaisin monien huulille alkuvuoden puhutuimpana nettivitsinä. Julisteessa elokuvan päähahmo on vaihdettu masentuneeksi ja kyynelehtiväksi IB-mehiläiseksi, ja elokuvan iskulause "Born to bee wild" on vaihdettu muotoon "Born to bee tired", suomeksi "Syntynyt jotta voin olla väsynyt". Juliste nauraa itseironisella tavalla IB:n maineikkaalle työmäärälle.

Poliittista satiiria parhaimmillaan esittelevä Make Lukio Great Again -juliste viittaa Yhdysvaltojen presidentin Donald Trumpin vaalikampanjassaan tekemiin lupauksiin. Ylioppilastutkintolautakunnan johtoon noussut hra Trump tekee lukiosta taas mahtavan rakentamalla muurin normaaleiden lukiolaisten ja töitä varastelevien IB-oppilaiden välille. Muuri symboloi lukion ja IB-lukion oppilaiden välillä olevaa kulttuurista ja sosiaalista kuilua.

Viimevuotiseen supersankarielokuvaan viittaava juliste, jossa elokuvan logon oheen on lisätty IB-koulun logo sekä Ressu-koira puettuna hulluksi Harley Quinn -hahmoksi. Suicide Squad, suomeksi Itsemurhajoukkue, viittaa itseironisella tavalla IB-lukion rankkuuteen, joka saa monet hulluuden partaalle.

Kuvat: Sofia Sokolowski

Kunkin ressun sisäinen Paha Kermit jaksaa aina muistuttaa, mitkä niitä hyviä arvosanoja olivatkaan.

Motivaatio on joskus ressuiltakin kadoksissa.

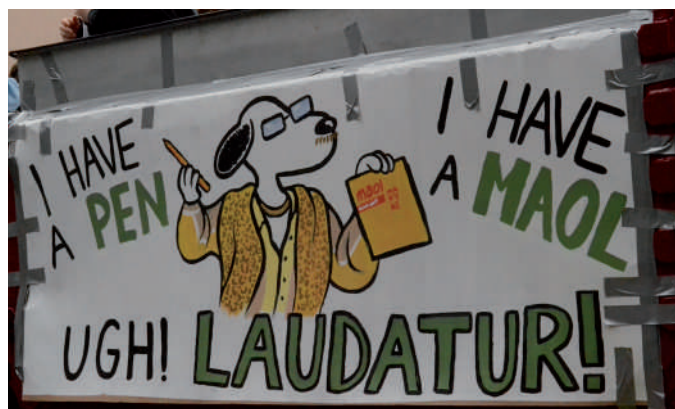

Math lady -meemiin perustuvassa banderollissa laskelmoivan naisen on korvannut laskelmoiva Ressu-koira, mutta ankaraa pohdintaa ilmentävät kaavat säilyivät samoina ja lisäsimme vielä hieman omiammekin. Tämä banderolli koki käytävällä jonkin verran kovia jäädesään tallotuksi, mikä näkyy sen kyljessä. Banderollin idea on kuitenkin meille ressuille selkeä ja aina yhtä samaisuttava: se ahdistus, kun ylppäreissä on kysymys, joka nyt sattuu vain olemaan aivan liian helppo.

Ylppärit saattavat olla ressuille suuri stressin aihe. Stressiä päivittelevät tässä banderollissa Toy Storyn Woody ja Buzz. Banderollin maalausprosessiin liittyi (hieman passiivis-aggressiivinen) lap-punen, jossa pyydettiin ihmisiä olemaan astumatta banderollien päälle, mutta jostain syystä jalanjälkiä ilmestyi silti. Onneksi ne saatiin lopulta maalattua piiloon, ja banderolli pääsi täyteen loistonsa. Kuva: Marita Sirén

Laudaturia ei tällä kertaa tavoittele Ressu-koira vaan ressunörtti, joka viettää vaihtoehtoisia penkkareita.

Hyvään koesuoritukseen ressu ei tarvitse kuin kynän ja Maolin (ja ehkä laskimen).

Viime vuosikymmenien parhaat

Muutaman viime vuosikymmenen aikana videopelaaminen on kehittynyt nopeasti marginaali-ilmiöstä koko kansan ajanvietteeksi. Uudet sukupolvet pelaavat jo taaperoikäisenä, ja vanhemmatkin nauttivat videopeleistä; ydinpelaajan keski-ikä on nykyään noin 30. Pelikonsolit ovat joka kodin elektroniikkaa ja pelitietokoneet ovat yleinen näky työpöydällä kuin työpöydällä. Uuden teknologian myötä myös pelit kehittyvät joka vuosi entistäkin vaikuttavammiksi kokemuksiksi. Nopean kehityksen myötä aikaisemmat saavutukset saattavat kuitenkin jäädä unholaan turhankin helposti. Siksi onkin hyvä hetki muistella joitakin parin viime vuosikymmenen (omasta mielestäni) parhaista pelikokemuksista. TATU KÄHÄRÄ

Sid Meier's Civilization V

Alusta: PC

Julkaistu: 2010

Kehittäjä: Firaxis

Maineikkaan pelinkehittäjän Sid Meierin Civilization -sarja on tunnetuimpia strategiapelejä koskaan. Peli on parhaimmillaan - tai pahimmillaan - addiktoiva, ja se onkin luonut kuuluisan sanonnan: "Just one more turn..." Pelaaja pääsee johtamaan historiallista valtakuntaa jonkin kuuluisan hallitsijan nimissä ja kirjoittamaan maailmanhistorian uudelleen. Kaupunkien perustaminen, tutkimattomien maiden kartoittaminen, teknologian kehittäminen ja tietysti muiden pelaajien valloittaminen ensin kilpien ja keihäiden ja myöhemmin vetypommien avulla ovat kaikki Civilizationin pääpiirteitä.

Civilization V on kuin äärimmäisen monimutkainen lautapeli, jossa tietokone tekee kaiken raskaan työn. Se on päällepäin tarpeeksi yksinkertainen suurelle yleisölle, mutta samalla käsittämättömän monimutkainen, jos jaksaa paneutua pintaa syvemmälle. Sarjan viides osa kärsi julkaisuvaiheessa monista ongelmista, mutta muutaman lisäosan myötä siitä on kehkeytynyt vähintäänkin edeltäjiensä veroinen vuoropohjaisen strategiapelin klassikko.

Europa Universalis IV

Alusta: PC

Julkaistu: 2013

Kehittäjä: Paradox Development Studio

Paradox on parhaiten tunnettu äärimmäisen monimutkaisista laajan mittakaavan historiallisista strategiapeleistään. Pelkkä määritelmä ajaa varmaankin useimmat jo pois, mutta Europa Universalis IV on siitä huolimatta saavuttanut genrelle harvinaisen suuren suosion. Peli on helpommin lähestyttävissä kuin edeltäjänsä, joista ensimmäisiä oli vaikea pelata ilman excel-taulukkoa. Sarjan vanhat fanitkaan tuskin pettyivät, sillä syvyyttä Europa Universalis IV:stä löytyy ihan riittävästi, eikä kukaan varmaankaan oikeasti halunnut avata exceliä joka kerta kun teki mieli pelata.

Itse pelaamisen kuvaileminen sanoin on vaikeaa, mutta käytännössä pelaaja tuijottaa maailmankarttaa ja yrittää luoda niin suuren valtakunnan kuin vain suinkin pystyy. Historiallinen tarkkuus on huippuluokkaa, ja kenelle tahansa historiasta kiinnostuneelle peli onkin kuin unelmien täyttymys. Vähintäänkin Paradoxin jatkuvat päivitykset ja lisäsisällöt takaavat loputonta iloa kaikille, jotka uskaltaavat koskea näinkin tylsältä vaikuttavaan peliin.

The Elder Scrolls V: Skyrim

Alusta: Ps3, Xbox 360, PC

Julkaistu: 2011

Kehittäjä: Bethesda Game Studios

Skyrim on monille "se kaikkien aikojen paras peli". Vaikka se julkaistiinkin puoli vuosikymmentä sitten, peliyhteisö ei näytä kyllästymisen merkkejä. Massiivinen pelimaailma ja syvä roolipelikokemus häikäisivät pelaajat jo julkaisuvaiheessa; kaikki halusivat kokea Skyrimin pohjoismaisen fantasiamaailman. Vaikka pelissä olikin Bethesdan peleille tyypillisiä ongelmia, erityisesti valtava määrä kaikenkarvaisia bugeja, se ei estänyt Skyrimiä saamasta lukemattomia 10/10-arvosanoja.

Se, mikä vielä nykyäänkin pitää fanit Skyrimin maailmassa, on valtava modiyhteisö, jonka ansiosta monet pelin ongelmista voi jättää huomiotta. Modien myötä pelaajat upottavat Skyrimiin tuhansia tunteja vielä vuosia myöhemminkin. Skyrim toi tutuksi yksin pelattavan roolipelin mainstream-yleisölle. Se on yksi niistä peleistä, jonka moni peliyhteisön ulkopuolinenkin tietää, eikä suotta.

Portal 2

Alusta: Ps3, Xbox 360, PC

Julkaistu: 2011

Kehittäjä: Valve

Vuonna 2007 julkaistun Orange Box -pelipakkauksen mukana tullut kokeilu Portal saavutti ennennäkemättömän suosion pelaajien keskuudessa. Pelistudio Valve näki mahdollisuuden ja toi kakkososan markkinoille neljä vuotta myöhemmin.

Portal 2 on pulmapelien aateliala. Se on haastava mutta palkitseva kokonaisuus. Pelin pulmat perustuvat portaaliaseeseen, jolla voi ampua seiniin läpikuljettavia portaaleja; sarjan tunnuslause onkin "thinking with portals". Portal 2 on kuitenkin muutakin kuin vain älynystyröitä raastavaa ratkontaa, sillä pelin tarina ja hahmot ovat ammattitaidolla kirjoitettuja ja suoraan sanoen todella hauskoja: sarkastinen tekoäly GLaDOS on kaikille tuttu pahis, ja Wheatley-robottia ääninäyttelee tunnettu brittikoomikko Stephen Merchant.

Uskon, että Portal 2 on vaikea läpäistä nauramatta kertaakaan, ja vaikka siinä onnistuisikin, tunnelma ja pulmat ovat niin mukaansatempaavia, ettei pelistä voi kuin nauttia.

Uncharted 2: Among Thieves

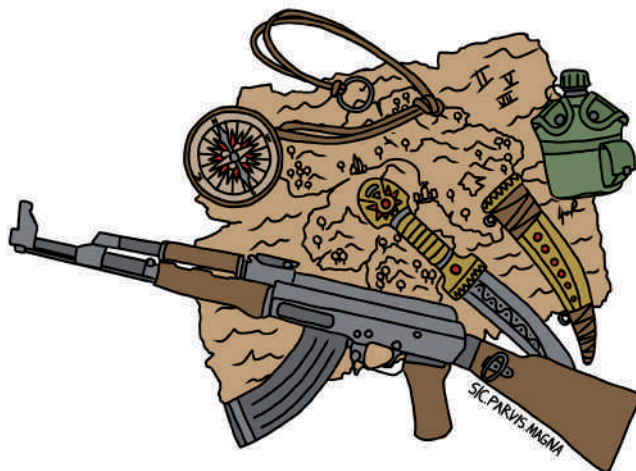
Alusta: Ps3

Julkaistu: 2009

Kehittäjä: Naughty Dog

Uncharted-sarjan ensimmäinen peli Drake's Fortune ilmestyi vuonna 2007 ja mullisti peliteollisuuden lopullisesti. Ensi kertaa videopelillä oli Hollywood-elokuvan tuotantoarvot niin ääninäyttelyn, grafiikan kuin näyttävien toimintakohtaustenkin osalta. Sarjan ensimmäinen osa toi myös julkisuuteen pelimaailman oman Indiana Jonesin, aarteidenmetsästäjä Nathan Draken. Peli kärsi kuitenkin hankalista kontrolleista ja lyhyestä läpipeluaajasta.

Vuonna 2009 estradille astui kuitenkin Uncharted 2: Among Thieves. Kakkososa paransi käytännössä edeltäjänsä jo kaista elementtiä ja korjasi sen ongelmia. Peli onkin Ps3-konsolin ehdotonta parhaimmistoa. Loistavat grafiikat näyttävät hyvältä vielä vuosia myöhemminkin, hahmot ja ääninäyttely peittoavat monet elokuvat, ja toiminnantäyteistä juonta ei ihan heti unohda. Among Thievesin jälkeen vähintäänkin yksi asia tuli selväksi: Nathan Drake oli tullut jäädäkseen.

Rainbow Six: Siege

Alusta: Ps4, Xbox One, PC

Julkaistu: 2015

Kehittäjä: Ubisoft Montréal

Toissavuoden yllättäjä Rainbow Six: Siege teki sen, mitä harva monin-peli on kyennyt tekemään: pelin pelaajamäärä on kasvanut julkaisusta ylöspäin, ja jatkaa vieläkin. Yleensä videopelin elinkaareissa pelaajien määrä vähenee julkaisuuhetkestä tasaista tahtia, kunnes joidenkin vuosien päästä peli "kuolee". Kun Siege julkaistiin, se oli täynnä ongelmia, mutta Ubisoft Montrealin jatkuva tuki ja lisäsisältö pitivät pelin elossa, ja pian pelistä muotoutui yksi innovatiivisimmista räiskinnöistä vuosiin.

Siegessä pelaajat astuvat poliisin ja armeijan erikoisjoukkojen saappaisiin, ja viiden hengen joukkueet taistelevat toisiaan vastaan esimerkiksi panttivanki- ja pomminpurkutilanteissa. Erityisesti yksi vastaan yksi -tilanteet, joissa yksi luoti tappaa ja reaktiokyvyn on oltava huippuluokkaa, saavat sydämen pamppailemaan niin nopeaan tahtiin, että adrenaliinihöyryssä ehtii tuskin huomata, kumpi lopulta saa osuman. Yksityiskohtaiset peliympäristöt sekä lukemattomat aseet ja laitteet takaavat, että pelistä riittää iloa tarvittaessa tuhansiksi tunneiksi.

Huumoria internetissä

Meemi voi olla hassu kuva. Meemi voi olla monitasoinen humoristinen taideteos.

ANNI LAURINEN

Kevään 2016 äidinkielen esseekokeen viides tehtävänanto tuntui osoittavan YTL:n epätoivoista pyrkimystä lähestyä nuorten kokelaiden maailmaa: "Internetissä kierrätetään erilaisia aineistoja, joita kutsutaan meemeiksi (engl. *meme*). Monet niistä elävät vain hetken, toiset säilyvät kauemmin. Pohdi meemejä ilmiönä." Huvittavalta kuulostava tehtävänanto inspiroi kuitenkin myös kaltaistani meemien suurkuluttajaa keräämään kokoon ajatuksia netissä leviävien kuvien todellisesta luonteesta. Meemien merkitys tuntuu kasvaneen entisestään viime vuodesta, minkä saattoi huomata esimerkiksi penkkarirekkoihin asetelluista banderoleista, joista yksi jos toinenkin liittyi johonkin meemiin.

Meemi on internet-ilmiö, jota on hankala yrittää määritellä, sillä meemien kirjo on valtava. Meemi voi olla mikä tahansa laajalle levinnyt ilmiö, esimerkiksi jokin erityisen suosittu YouTube-video. Toisaalta meemillä viitataan erityisesti tiettyyn malliin tehtyyn kuvan ja lyhyen tekstin yhdistelmään. Tässä merkityksessä meemeissä voi olla enemmänkin vain pienelle porukalle aukeavia sisäpiirivitejä: Facebookissa ovat omat sivunsa esimerkiksi sosialisti- ja Star Wars -meemeille. Yleisesti meemejä yhdistää humoristisuus, joka on joskus täysin avoimesti esillä, joskus hienovaraista ja piilotettua. Erityisesti nuoret ihmiset ovat harjaantuneet löytämään kontekstuaalisia merkityksiä meemien taidelajin yksilöistä. Sanaleikit ja intertekstuaaliset viittaukset ovat yleisiä.

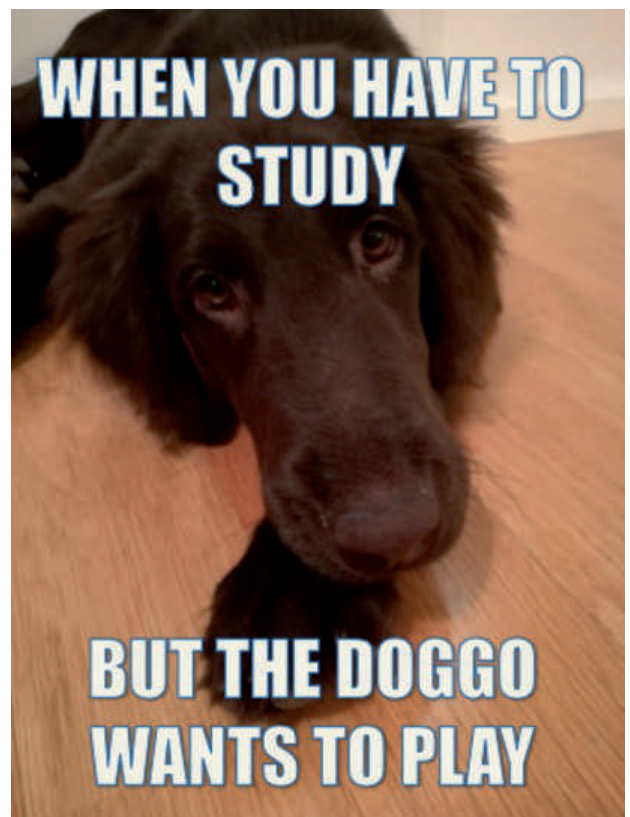
Joissain meemeissä ei niin sanotusti ole päätä eikä häntää. Niistä tulee sattumanvaraisesti kuuluisia, minkä jälkeen niiden huumori perustuu siihen, että ne ovat kuuluisia. Tällaisiin meemeihin kuuluu kymmenen vuotta vanha klassikko rickrollaus, jossa ihmiset huijataan kuuntelemaan Rick Astleyn kasarihittiä *Never Gonna Give You Up*. Meemeillä on kuitenkin myös syvempiä merkityksiä. Henkilökohtaiset meemit, joissa esimerkiksi valitetaan motivaation puutteesta elämässä, saattavat herättää ihmisessä aidon yhteenkuuluvuuden tunteen. Meemit voivat olla vahvasti poliittisia tai muuten tärkeitä yhteiskunnallisten epäkohtien esittäjiä. Esimerkiksi Yhdysvaltain entistä presidenttiä Barack Obamaa ja hänen varapresidenttiään Joe Bideniä pidetään arvossa ja heidän välinsä esitetään hauskana "bromancen" Joebamana, kun taas uutta presidenttiä Trumpia liki yksimielisesti vastustetaan ja pilkataan hänen järjettömien ja moraalittomien päätöstensä myötä.

Meemien kohteiksi valikoituu julkisten ja poliitikkojen lisäksi myös aivan tavallisia ihmisiä. Yksi tammi-helmikuun suosituimmista meemeistä oli Dr. Philin keskuste-

luohjelmassa esiintynyt 13-vuotias amerikkalaistyttö, joka tuli tunnetuksi epäkunnioittavasta käytöksestään ja iskulauseestaan "Cash me ousside, how bow dah?". Suosion arvioidaan hankaloittaneen pyrkimyksiä parantaa tytön käytöstä, sillä hänelle on muodostunut tiivis "pahan tytön" imago. Vaikka suuri osa meemeistä on amerikkalaisia, osa niistä on lähtenyt myös muualta maailmasta: suosittu "salt bae" eli suolaa ripotteleva kokki on kotoisin Turkista. Huomattavan internet-huomion kohteet ovatkin usein täysin satunnaisia, eli meemin uraa on hankala tavoitella.

Vaikka meemit tuovat elämään paljon iloa, niistäkin voi saada yliannostuksen. Huumorin lomassa elämän vakavat puolet saattavat unohtua täysin, mikä ei ole toivottavaa. Meemit myös vahvistavat Amerikka-keskeistä maailmankuvaa ja luovat joskus epärealistisen käsityksen todellisuudesta. Pieni kävely ulkoilmassa saattaa auttaa ongelmaan. Silloin tällöin on lisäksi mukava tervehtiä perheenjäseniä tai lukea perinteistä paperikirjaa. Uutisia seurailemalla ja koulukirjoja tutkailemalla saattaa vaikkapa löytää uusia näkemyksiä ja ymmärrystä jonkinasteista älykkyyttä vaativiin meemeihin.

Kuva: Emma Sirén

IB Study Tips

You know that frustrating feeling when you just don't know how to improve your studying and you have no motivation whatsoever? Well, this article is made for you. Here you can find some of the best study tips from the IB students. SOFIA SOKOLOWSKI, OONA KAUPPI, NICOLE BURG, LOTTA RUHA

*** Take a small break every 20 minutes or so to do some gymnastics or yoga.** Standing on your head for a while might give you a new perspective, and it causes the blood to circulate to your head leaving you feeling more refreshed and ready to work.

*** Treat yourself!** Plan nice snacks or the perfect outfit for comfortable studying.

Be creative!
Treat yourself!

*** "The problem is not the problem, the problem is your attitude towards the problem." (Jack Sparrow, Pirates of the Caribbean)** These are wise words - instead of thinking, "Oh no I still need to study so much", try thinking something along the lines of: "Oh yay, I have the whole evening to chill in my favorite sweats and learn about

molecular biology while eating delicious snacks!" It sounds dumb, but definitely works.

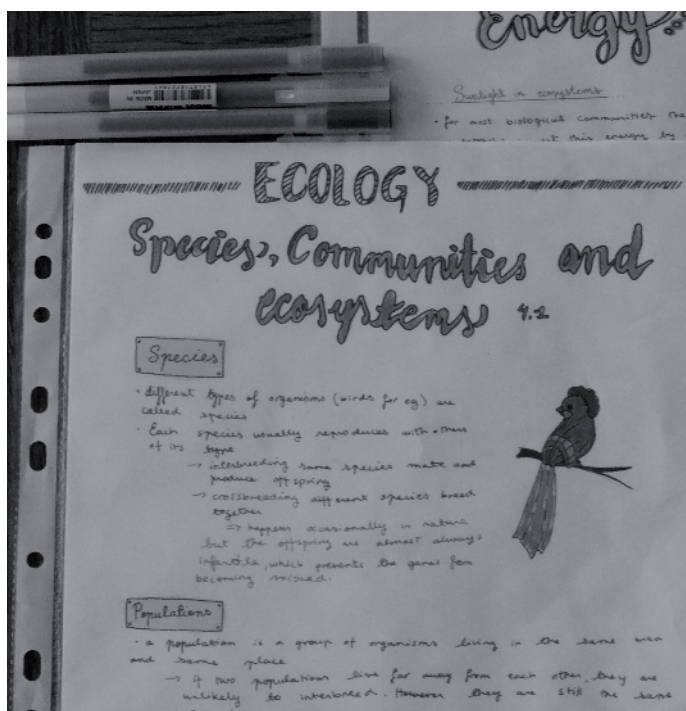
*** Yes, everybody keeps repeating this, but learn to know yourself!** Some people learn in groups while drinking coffee in a nice café, whereas other people need peace and quiet to concentrate. If you love drawing, add some doodling and colour to your notes. Be creative! Try to make studying as enjoyable as possible for yourself!

*** Listen to some music!** If you are one of the people who needs to study alone but has trouble concentrating, what you need is a way to cut out the outside world and that's where music comes in. You can listen to your favourite jams, some smooth jazz, classical or concentration music (e.g. alpha waves, brown noise, etc.), whatever helps you stay focused.

*** Additional music tip:** Sometimes listening exclusively to one composer or singer for each study session can be helpful as you'll get hours of the same type of music, which prevents the different types of music on your Spotify playlists from distracting you.

*** Location, location, location!** You may have noticed that studying at your desk leads to a world of distraction, so try studying somewhere else for a change. The living room or dining room table are tried-and-true study locations (also very convenient snack spots!) but if you're feeling especially motivated, try the University library or the school library. Don't let the BuzzFeed videos get you down!

*** Try different studying positions!** Be merciful for your back and don't sit for hours and hours in the same position, try sitting or laying on the floor, even the sofa might work!

Sometimes putting that extra effort into notes can give you more motivation! Instagram is full of aesthetic notes, find inspiration!

* **Why read just your textbook?** Not only is it boring *shock and terror* but you may not remember the material as well from just reading a book. Watching a good video, for example, may be more helpful, especially if you are more of an auditory learner (CrashCourse, Khan Academy and topic-related documentaries are good choices).

* **Use the world wide web to your advantage!** Remember that millions of students across the globe are learning the same material as you. A quick google search can lead you to find hundreds of webpages that contain notes, exercises, or lectures that teachers themselves have made. A good idea is to search for “IB-” or even “AP notes.”

* **Protip: don't skip textbook sections!** This is especially important for History, as you'll need to remember so many facts, review so many events and forge so many links that you'll probably end up forgetting something somewhere along the line that'll turn up on the exam. And chances are, it'll be a part of that section you thought was “unimportant” or “off-topic”... Sound familiar?

* **If you are struggling, call a friend!** We all have those moments when we're tired and stuck on a question or topic and the answer from the back of the book is completely different from the one you got. Don't stress! Send a message to a friend who is taking the same course as you and work it out together.

* **Working on a bigger project can be tough.** It is good to break it into smaller parts so that you can be happy after reaching one of your milestones. You can give different parts their own deadlines so you keep motivated throughout the process.

* **If you struggle remembering the key points of your exam area before the test week it can be useful to make a mind map or some flashcards.** You will thank yourself in IB2 when you already have the most important things down on paper. Just reading the key concepts can work as a trigger to remember the whole topic! (Magic of memory.)

* **Remember to take a day or an evening off from studying from time to time.** Completely focusing on other things, whether you wanna watch a great new show on Netflix or play your out-of-tune guitar, it is good to clear your head from all the school stuff. School is important and you cannot slack off every day but you also have time just dedicated to yourself.

* **Be realistic.** Honestly, there's no use in setting a million different goals for one day, it only has 24h. Accept the fact that you'll manage to do only a couple of things and do them properly. You'll feel satisfied when you reach your goal, even if you still have a long way to go.

The Key to success is within your reach!

An Introvert's Guide to Helsinki

Helsinki is a city built by introverts, for introverts. In the ever-changing global landscape it has become harder to find quiet corners for lone wolves to love. Our mission? Find places that brooding people like us can call their own. So here are the top places to cry over MCR's breakup.

NICOLE BURG, OONA KAUPPI & LOTTA RUHA

There's about 10 years of reading between me and you... who wants to start?

The National Library of Helsinki (Unioninkatu 36)

Built in the 19th century and recently renovated, the National Library of Helsinki is the place to be if you're a book loving, people hating loner. Not only is it the most daunting tree cemetery you've ever entered, it is also a great place to study and avoid all of your classmates/friends (who goes to the library to study these days, anyway?). Entrance is free, but just remember to put all of your studying materials in a basket they provide before you step in, or you might get a few dirty looks from the posted sentinel (door guard).

→ I can't believe there's another person in the studying room right now.

Kaisaniemi Park (Kaisaniemenkatu)

What better time to go to the Kaisaniemi Park than in winter, when no one goes there? Aren't the ice cold, snow-covered benches just so inviting? The average introvert enjoys pondering life at home. The smart introvert knows to explore the intricacies of life while bundled up outside. That way no one is likely to disturb them in their contemplation.

→ Exhibit A

WARNING: SOMETIMES YOU FIND PEOPLE IN THE PARK. KEEP CALM. WALK AWAY SLOWLY.

The Cat Cafe Helkatti (Fredrikinkatu 55)

Cats + coffee. Need we say any more? Well if you insist... It's five euros entry (remember to close the door behind you to prevent the cats from escaping) which may seem excessive but those five euros are the portal to a magical place where there is only cats, coffee and smooth jazz. We recommend the Kitty Lattes and Chai Lattes. It's good to book a time or you might have to wait a few hours to get in. In fact, you might as well book multiple times because it may take up to an hour before you actually slink over to the cats and hesitantly pet them (after which they will probably pretend to be asleep for fear of being petted again). The staff will probably be happy to provide comfortable sleeping places and bowls of milk for the introverts too. You can recognize the cafe from the crowds of cat-lovers gawking through the window at the collection of fur balls lounging in the window seat. So come experience the feline paradise, cause this place is truly the cat's pajamas.

A great way for introverts to meet new friends in the most unexpected places. Note: This cat is asleep. As they tend be in the middle of the afternoon. Please come in the mornings if you want to play with the kitties.

Curl up with a cute catpuccino or a hot chocolate.*

** Those are actually Kitty Lattes #aCATemichonesty*

Destine Academy

VIIVI VAUHKONEN, KARO TALVIO

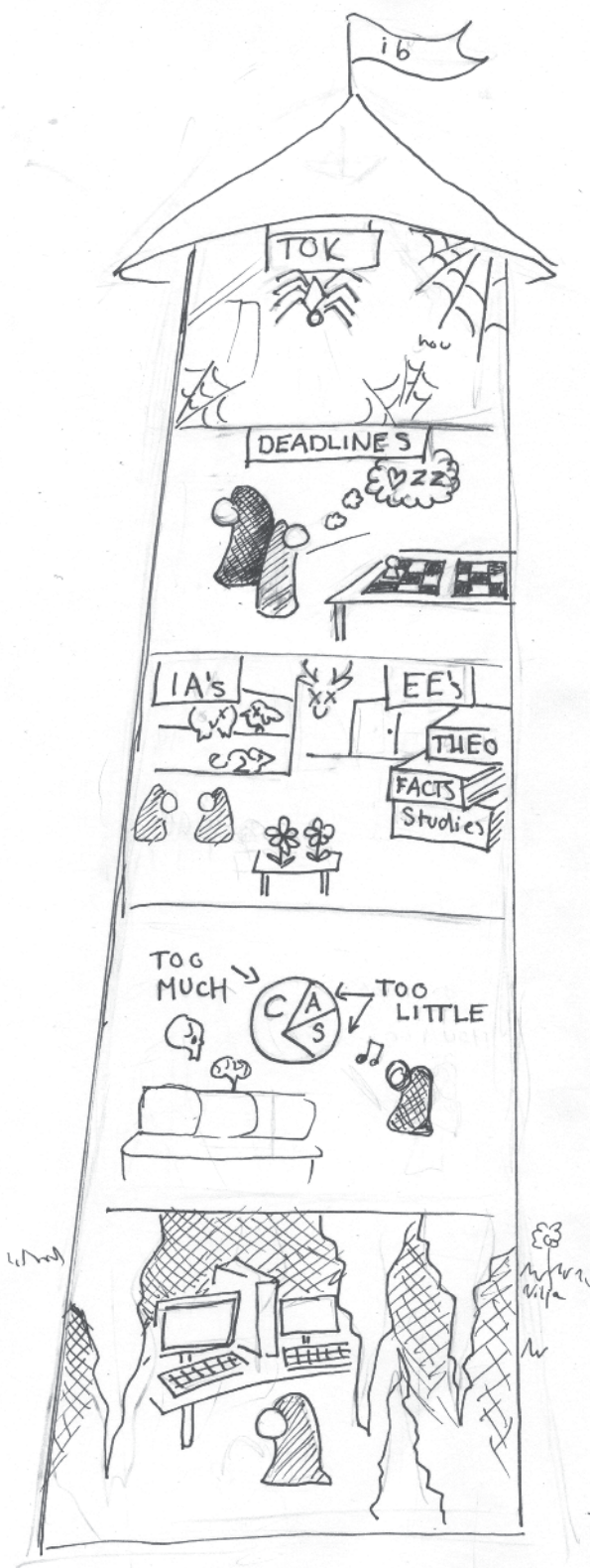

Illustration: Vilja Vidgren

Bestowed our lives, I found I was joined by
The coordinator of our inculcate hives,
On a path dusty through the webbed highs,
In a space for eternal nights.

There was a pair riddled, eight-legged creatures,
A leg for each of the theory's features.
Swarming in the wet spawning, chant scant
The remnants of humanity's grant.

Floor below, visible the sun,
Was else to be done.
Deadlines were internal,
Designed for those nocturnal.

Descending deeper, the stairs steeper.
Extended assessments in the waters deeper.
Contenance led to less incompetence,
A promise of future prominence.

Had the management of time been a chill,
Might we have before the last floor been still.
But our attitudes towards a two-year servitude
Were the rewards of a predisposed certitude.

Lastly was the floor in the underworld,
From which no one who entered returned.
Even those saner who the same path had chosen
Could not escape the fate despair had thrust upon them.

This is the story
Of how our lives became a divine comedy.

OPKH:n terveiset

Hei rakas opiskelijakunta!

Hallituksellamme on ollut kiireinen ja tapahtumarikas alkuvuosi. Juhlimme Ressun päivää, sekä tanssimme Ressun päivän tanssiaiset. Vuoden suurimpiin tapahtumiin varmasti kuului suorana HS TV:ssä näytetty kuntavaalipaneeli, joka vetosi niin opiskelijoihimme kuin Suomen kansaankin.

Juuri nyt hallituksessamme puhaltavat uudet tuulet. Kevätkokouksessa 2017 uudistettiin hieman jäsenkalustoamme. Potkimme pois muutaman fossiiliosastomme rakastetun jäsenen ja toivotimme tervetulleiksi uudet opetuslapsemme. Hallitukseen valittiin uusina jäseninä ensimmäiseltä vuosikurssilta Sini Ilves ja Vincent Zheng sekä toiselta vuosikurssilta Samu Sinisalo. Heillä alkaa nyt pikainen oppiminen ennen kuin tulevat tapahtumat alkavat puskea päälle. Keväällä meillä on luvassa vanhoja klassikoita, kuten kulttuuriviikko, jonka aiheeksi te opiskelijat äänestitte Suomi 100 vuotta. Lisäksi tulossa on myös tuoreita uutuuksia, joista tulette kuulemaan kevään mittaan varmasti paljon.

Uudet hallituslaisemme Sini Ilves, Samu Sinisalo ja Vincent Zheng.

Nyt haluamme vielä omistaa muutaman rivin poistuville abijäsenillemme, Faisalle sekä Patrikille, jotka ovat molemmat jättäneet pysyvät jäljet niin hallituksemme toimintaan kuin myös Kopin seinille. Kerran Ressun OPKH:ssa, aina Ressun OPKH:ssa.

“Koppi ja OPKH, ne hienoimmat jutut Ressussa. OPKH on ollut täydellinen vastapaino opiskelulle, ja tästä kiitos kuuluu parhaille hallituslaisille vuodesta 2014 lähtien. Rapatessa on roiskunut, mutta hienojakin tapahtumia ollaan saatu aikaan. Suosittelemme lähtemään mukaan tämän koulun parhaimman toimeilimen toimintaan.” - Faisa Kahiye

“I’d like to apologize to all my teachers out there; Sorry. I love you.” - Patrik Lamberg

"Onks joku muu onneton
joka on osaton onnesta?"

Sanottua

"Ihminen on kaunis
ja hyvä ilman
laudaturiakin."

"Mä oon koukuttava...
Ei koukuttava ku
koukuttuva."

Koska opettajatkin ovat vain ihmisiä.

"Ei katsota tätä kohtaa vielä. Katsotaan se kohta."

"Onko joku, joka kehtaa
sanoa, ettei vieläkään
tajunnu?"

"Ei taulukkokirjassa mitään
hampurilaisensyöntikaavoja oo."

"Jos on annettu aallonpituus
ja uu ni..."

"Sain lapsia ennen kuin
lisäännyin."

[kesken lauseen]
"Oi, meillä on
samanlaiset paidat.
Kuin peiliin olisi
katsonut... Nyt
katkesi ajatus."

"Te ette siis oo koskaan
tehny työsopimusta.
Onneks olkoon."

"Mä ymmärrän, miks
pankkiiri on joskus ollut
kova äijä. Tai nainen."

"Te ette tiedä mikä on
puhelinluettelo..."

"Halla tulee ja
panee viljat."

"Se ei oo nyt mun
huumoria vaan..."

"Ei tartte tehdä mitään huikeen
seksikästä otsikkoo."

"Ootteko te ees hereillä? Saitteko
vastauksen?" Oppilas: "Niin
mikä tehtävä?" [opettaja peittää
kasvonsa kämmenellään]

"Jonka jälkeen tämä
sitten toimii. Toimii
toivottavasti..."

"Te varmaan synnyitte kännykkä kädessä.
Heti pisti iskä kännykän käteen ja sanoi:
'Soitapas äidilles, ai siinähan se makaa.'"

"Teidän iloksi ja tiedoksi mä
pystyn laittaa tänne Wilmaan
poissaolot..."

"Koko paska...
siis koko homma
kirjoitetaan yhteen."

[sisäturvallisuuden harjoituksessa]
"Joku joka on saanu liikaa fysiikkaa ja
tulee tapaamaan mua..."

"Toivottavasti kellään ei oo
kysymyksiä."

"Vatsa kurisee iloisesti täällä, kun
kirjoitetaan kolmesta neljään."

"Poutasää on semmoinen
kun ei paista aurinkoa."

"Kukaanhan ei YTL:ää tai
sensoreita halua haukkua."

**"Jos on tikka joka
tiputetaan... [tauko] Ei
siis eläinräökkäystä."**

"Menkää johonki toiseen kouluun
jos [opiskelu] ei oo ällää varten."

"Jos multa kysytään mitä on
metafysiikka, niin..." [näyttää
kieltä ja katsoo kieroona]

"Hyvä muistisääntö on, että se
näyttää valaalta..." [pyörittelee
silmiään] "Tosi hyvä muistisääntö..."

"Jos joku ei koskaan kuuntele, niin
kirjotan siks näitä [muistiinpanoja]."

"Nota bene. Se on ranskaks 'huom'.
Se on latinaa."

Kuva: Kitty Zheng

"No se ei oo reilua. Jos kerran joku on tehnyt paljon mittauksia, niin miksei [hyödynnetä niitä]..."

"Hui, meinasin sanoa kylähullu, mutta eihän niin saa sanoa."

"Lopetetaan tähän, mä lähen Stockmannin Hulluille Päiville."

"Jotakin on täällä jäänyt mieleen, kun on käsketty ampumaan ihmiset alas!"

"Sitten ens tunnilla mä sanon jotain ihan muuta. Tää on jotenkin skitsofreenistä olla ensin yhtä mieltä ja sitten taas eri mieltä."

"Ja soppa on valmis kun tiedotusvälineet puhuu vain annoksesta..."

"Me asutaan – tai ei me asuta... mä asun... [Ressussa]"

"Käsi nousee. Eikö? Kampaus paranee."

"Onks teille opetettu tää? [selittää kaavan $1\text{ N} = 1\text{ kgm/s}^2$] 'Nyt on.'"

Opettaja antaa ohjeita pankkiin: "Bluffaa, vedätä, kiristä!"

Ruotsin tunnilla: "Tehän täytätte tänä vuonna 18? Nyt kun meette kutsuntoihin, niin muistakaa: Dragsvik!"

"Jos ajattelee kapeasti YO:ta, niin hätätapauksessa tän saa syöttää laskimeen..."

"Missä ne kaavat on? Tää on varmaan sellainen Maoli, jossa ei ole kaavoja."

"Kieleni ei ole edes tottunut lausumaan 'koe.'"

"Sen sijaan että antais sen ruumiin kuolla... Eiku..."

"Huomatkaa julkisen talouden säästöt, kolmasosa lähtenyt tästäkin taulukosta."

"Mun rakit siellä iloisesti menee ja ne on ihan positiivisia olioita."

"Outoja ihmisiä, jotka eivät osaa saksaa, vai mitä?"

"Tai erehtyy lukemaan 8. kappaleen heikosta vuorovaikutuksesta..."

"Jos pääsisitte tänne eteen ja näkisitte itsenne, niin kyllä teitäkin välillä naurattaisi."

"Love and chocolate – tärkeimmät asiat elämässäni."

[jokin putoaa äänekkäästi]
"Jes, ihana räminä."

"No en mä sanonut tätä. Älkää kertoko muille!"

"Oi, hienosti siellä pakkaillaan ja puetaan, mutta meillä on vielä 3 min aikaa!"

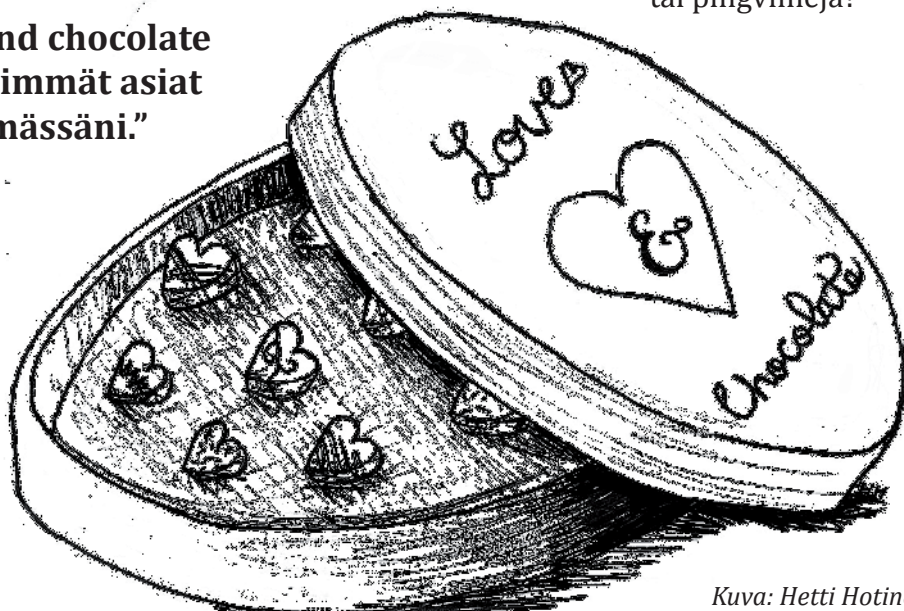
"Onks teille kerrottu, että vauhti ja nopeus on eri asioita? No, mä kerron. Vauhti ja nopeus on eri asioita... Mutta siis ei sillä ole väliä tällä kurssilla."

"Te saatte tästä [kurssista] ihan hemmetin pienet S-kirjaimet, jos ette viittaa."

Kuulutus: "Ja kuunnellaan lopuksi terveell..." Opettaja: "EI!" [peittää suun ja näyttää järkyttyneeltä]

"Onks joku vielä ilman bingoa?"

"Se on hauska, kun googlettaa, niin tulee vaihtoehtoisiksi 'onko Afrikassa tiikereitä, karhuja tai pingviinejä?'"

Kuva: Hetti Hotinen

hokelsiin
lukeminen

Kokeeseen
pitäisi
lukea

...
tämä huone
on kyllä
aika sotkuinen

REC

Kuinka tässä
taas kestää
näin kauan?

